

عنوان مقاله:

هنجارگریزی در شعر احمدرضا احمدی

محل انتشار:

نهمین همایش ملی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

قدسیه رضوانیان - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران

مراد اسماعیلی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گنبد

خلاصه مقاله:

هنجارگریزی موثرترین شگرد برای برجستگی زبان و آشنایی زدایی در شعر است که همواره، دغدغه ی شاعران بوده است. این شگرد در گونه ی خاصی از شعر، اساس رویکرد شاعر را تشکیل میدهد؛ شعری که با عنوان موج نو مطرح میشود و احمدرضا احمدی به عنوان برجسته ترین شاعر این جریان در اشعارش به صورت گسترده، رویکردی هنجارگریزانه دارد. این جستار، در پی پاسخ به این سوال است که احمدی چگونه و در چه حوزه هایی و به چه اشکالی به هنجارگریزی دست زده است. بررسیهای به عمل آمده، نشانگر این موضوع است که احمدرضا احمدی در اشعارش از انواع هنجارگریزی بهره برده است. یکی از چشمگیرترین هنجارگریزی ها در شعر او، هنجارگریزی نحوی است. هنجارگریزی زمانی یا باستان گرایی نیز در اشعارش بسامد بالایی دارد که شاعر هم در حوزه ی فعل و هم در حوزه ی واژگان، از آن بهره گرفته است. هنجارگریزی معنایی به صورت گسترده و در هیات آرایه های تشبیه، تشخیص، حسامیزی و تصاویر پارادوکسی در اشعار او نمود دارد. افزون بر این، او در حوزه های نوشتار، سبک، واژگان و آوا نیز به هنجارگریزی دست یازیده است. و در نهایت به این نتیجه رسیده است که هنجارگریزی، اساس رویکرد شاعر را به شعر تشکیل داده که خود جریان تازه ای از شعر را رقم میزند.

کلمات کلیدی:

احمدرضا احمدی، شعر موج نو، آشنایزدایی، هنجارگریزی، شکوفسکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829448>

